

בגוף? ימם יفرد והיה לארכעה ראשיים, אלו שמי זרעות ישמי שוקים. מי הבן שפנקה ממנה למיטה? זו השכינה, שני נינים הם, אחד למעלה ואחד למטה. זהו שפטות היושבת בגנים, ותרי פרשו.

ויש נהר למטה שהיה מטטרון, שנפרד לארכעה צדדים, שהם מיכאל גבריאיל נוריאל רפאיל, שם האחד פישון הוא הטעב את כל הארץ החוילה אשר שם הצבב, והזקב הוא לאפנון, וזה שפטות מاضון זקב יאה, וסוד הקבר - הולך אל צפון, זה גבריאיל, ואחר בך הולך אל דרום, וזה גיחון שם מיכאל, הפהך מלמעלה, שאמר עליו הכתוב הולך אל דרום בראשונה, ואחר בך סובב אל צפון, סובב סובב לשני צדדים שהם מזרח וממערב, שהם חקל ופרת, שם אוריאיל רפאיל. פישון בנגד התורה שבעל פה, ושם פישון - פי שונה הלוות. ג"יחון - ג' גזיל חד, ושם המיות שנקרו או מיות הקדש מהצד של אריה מצד הימין, מצד השמאלו נחש, שנאמר בו כל הולך על גחון, להעניש בו את מי שעובר על התורה שנטנה גימין. פישון - שם שפיפון, ק"ל, זה חריף בלשונו, ואחד מצד ימין, ק"ל מצד השמאלו, ללפדר שוגיהם, ח"ד בשנים וק"ל בשפטים, ימושם זה, פישון - פי שונה הלוות, גיחון - גיחון, אותו שנאמר בו ויקבר אותו בגין, שם שרוי לצד ימין, פרת פולל את כלם, זה פריה ורבייה, עליו

בגופא, ומם יفرد והיה לארכעה ראשיים אלין תרין דרועין ותרין שוקין, מאן גן דאטשלקיא מניה למתא דא שכינטא, דתרין גניין אינון חד לעילא וחד למטה, הרא הוא דכתיב (שיר ח יג) היושבת בגנים והא אורקמו. ואית נهر למתא דאייהו מטטרון, דאטפרש לארכען סטרין דאיןון מיכאל גבריאיל נוריאיל רפאיל גיחון חווילה אשר שם הזקב (בראשית ב' יט), וזהב אייהו לצפון, הרא הוא דכתיב (איוב לו כב) מاضון זקב יאה, ורזא דמלחה הולך אל צפון דא גבריאיל, ולכתר הולך אל דרום (קהלת כא) ודא גיחון דמן מיכאל, הפוּך מלעילא, דאמיר קרא עלייה הולך אל דרום בקדמיה, ולכתר סובב אל צפון, סובב סובב לתרין סטרין דאיןון מזרח וממערב, הדין חקל ופרת, דמן אוריאיל רפאיל.

פישון לבבל אוריתא דבעל פה, וממן פישון, פי שונה הלוות, ג"יחון ג' ג"ז מל חד, ומן חיון דאתקריאו חיות הקדש מפטרא דאריה מפטרא דימינא, מפטרא דשmailto נחש, דאטפר ביה (ויקרא יא מא) כל הולך על גחון, לאענשא ביה למאן דعبر על אוריתא דבעל פה, חקל ח"ד פישון (דף ע"ב) מן שפיפון, לאענשא למאן דבער על אוריתא דבעל פה, חקל ח"ד ק"ל, דא חריפה בלשניה וחד מפטרא דימינא, ק"ל מפטרא דmailto לאולפה תרויה, ח"ד בשנים, וק"ל בשפיפון, ובгин דא פישון פי שונה הלוות, גיחון גיחון הרא הוא דאטפר ביה (דברים לד ו) ויקבר אותו בגין, מן שראיא לסתרא דימינא, פרת כליל כליהו,hai

נאמר אם תשכובין בין שפתיים, אם וdae לעשות שם פריה ורביה. ובאה הארץ נכנסו לפרקדים הארץ הצעה הלו. אלו שנכנסו עם קליפות, אחד הצין ומתח, אחד הצין ונגע, ואחד יצא לשמד (יצא לתרבות רעה), קרביעי שנכנס למח האגוז, נכנס בשלום ויצא בשלום. זה שנאמר בו הצין ונגע, נכנס בענג ולא נכנס בו כראוי, התהפק לו לנגע, וזה נהר שיוצא מעדן, שהוא סימן ענ"ג, עדן נחר גן, כאן אסיר וחסר, טמאה וטהרה, בשר ופסול.

ויקח יהו"ה אלהים את האדם וייחיו בגן עדן לעבדה ולשמרה. בא וראה, הקדוש ברוך הוא פדר את האדם תורה, זהו שפטות או ראה ויספרה היכינה ונם חקירה ויאמר לאדם, וזהו וייחיו בגן עדן, זה הגן של התורה, לעבדה - במצוות עשה של התורה, שהוא זכור, הזכיר, ולשמרה - במצוות לא מעשה, שהוא שמור, הנΚבה. את האדם, שהיה ברווקן של התורה, שא"ת לרבות התורה שננתנה לאדם מא' עד ת', שננתנה מימין ומשמאלי, שםמצוות עשה ולא מעשה, מצוות של עשה מימין בנגד ובה זכר", וזה זכרנות, מצוות של זכר", לא מעשה ממשמאלי בנגד י"ה שם", העמוד האמצעי פולל שנייהם, יהו"ה שמון, והוא קול השופר מצד האם העליונה שהיה שופר. התקיעה היא מצד הימין, ושברים מצד המשמאלי, השלשלת שהיא תרוועה מצד של שנייהם.

בראשית, (בר"א ש"ח), ברא אלהים. הארץ היה קולה קול האם העליונה, שרכבת ועולה

פריה ורביה, עליה אtmpר (תהלים סח י) אם תשכובין בין שפתיים, אם וdae למאנך תפין פריה ורביה.

ובאלין ארבעה עליו לפרקדים אלין ארבעה, אלין דעתלו בקהליפין חד הצין ומתח, חד הצין ונגע, וחד אשפטמד (נ"א נפק לתרבות רעה), רביעיה במקוחא דאגוזא עאל בשלים ונפק בשלים, האי דאתמר ביה הצין ונגע, עאל בענג ולא עאל ביה בדקא יאות, אתחפה ליה לנגע, ודא נהר דיווא מעדן, דאייהו סימן ענ"ג עדן נחר גן, הקא אסור והתר טומאה וטהרה בראש ופסול.

ויקח יהו"ה אלהים את האדם וייחיו בגן עדן לעבדה ולשמרה (בראשית ב ט). תא חזי קידשא בריך הוא אוליף לאדם אוריתא, הדא הוא דכתיב (איוב כח כ) אז ראה ויספרה היכינה וגם חקירה ויאמר לאדם, ודא איהו וייחיו בגן עדן, דא גן דאוריתא, לעבדה בפקודין דאוריתא דעשה זכור דבר, ולשמרה בפקודין דלא מעשה דאייהו שמור נוקבא, את האדם בהוה בדיקנא דאוריתא, דא"ת לרבות אוריתא דאיתיבת לאדם מא' ועוד ת', דאיתיבת מימינא ומשמאלי, דתמן פקודין דעשה ולא מעשה, פקודין דעשה מימינא לךבל ויה זכר"י ודא זכרונות, פקודין שלא מעשה ממשמאלי לךבל י"ה שם", עמודא דאמצעיתא כליל תרוייה יהו"ה שםיה, וายה קול השופר מסטרא דאימא עלה דאייה שופר, התקיעה ايיה מסטרא דימינא, ישברים מסטרא דشمאל, שלשלת דאייה תרוועה מסטרא דתרוייה.

בראשית (בר"א ש"ח) ברא אלהים, האי אליה אימא עלה, דרכיבת וסליקת בתרוועה (ראייה